

Diskussionsfrågor till filmen

Ett annat sätt att åldras

Gösta är en aktiv människa. Han läser tidningar, pysslar hemma i huset och har ett levande socialt liv. Han hör lite dåligt och han går lite stappigt men han lever utan att hålla igen i onödan. Han har en självklar livslust utan att för den skull vara rädd för döden. Allt det här är en personlig styrka hos honom men den har inte vuxit fram utan stimulans och näring.

- Vilken stimulans och näring får han i sitt nuvarande boende?
- Vilken stimulans och näring erbjuder dagens olika äldreboendeformer?

Även storfamiljens yngsta medlemmar (Göstas barnbarnsbarn Frida och Maja) tycker att storfamiljen är en bra lösning - "det är alltid någon hemma".

- Vad har de att vinna på den här formen av boende?
- Har de något att förlora - vad i så fall?

Göstas dotter Yvonne är den sammanhållande länken i familjen. Hon tar ett stort ansvar i det vardagliga och praktiska livet. Hon och Therese utför en stor del av arbetet med matlagning och allehanda husliga sysslor. När frågan om vem som lagar mat åt vem kommer på tal i en köksscen är femåriga Fridas spontana kommentar "Mammor lagar alltid mat!". Även om varken Yvonne eller Therese verkar vantrivas med situationen kanske inte alla vill ha det så.

- Är storfamiljen i grund och botten är en potentiell kvinnofälla?

Vår storfamilj har speciella förutsättningar. Både Therese och Yvonne jobbar inom vården.

De har en kompetens för att ta hand om Gösta (in i det sista) som de flesta andra familjer saknar. Men med professionellt stöd, i form av avlastande dagverksamhet och någon form av hemvård är det här kanske ändå ett möjligt alternativ för fler människor?

- Vad skulle det krävas för stöd för att fler skulle vilja och kunna leva i storfamiljer?
- Finns det stödet kanske redan i dag?

I vårt samhälle lever unga och gamla ofta avskiljda från varandra. Det är säkert ett effektivt sätt att ordna både äldreomsorg och de yngstas skolgång. Det ger struktur och fokus i det respektive verksamheterna och det frigör de yrkesverksamma generationerna (inte minst kvinnorna) åt produktionen. Men det klagas ofta på att ungdomar inte visar respekt och tolerans för äldre. Åldrande och död har för många människor blivit något skrämmande och främmande. Man kan tänka sig att det finns ett samband mellan detta och att vi så sällan möts över generationsgränserna.

- Är generationsklyftorna ett problem?
- För vem eller vilka är det i så fall det?
- Vad kan vi göra?
- Är fler storfamiljer en möjlig väg?
- Vad finns det för andra alternativ?

